

De veertigdagentijd

Woensdag 14 februari begint weer de veertigdagentijd, een tijd van geloofsbezinning. De vraag is: waar bezinnen we ons dan op en waar willen we ons echt op bezinnen? Het klassiek christelijke antwoord daarop is dat Christus door zijn lijden en sterven onze zonden heeft uitgeoet en ons zo weer verzoend heeft met God, die hem uit de dood heeft doen opstaan. Een gevolg hiervan kan zijn dat we gaan leven uit een innerlijke dankbaarheid jegens God. Maar voor dit soort gedachten over verlossing huivert men in de christelijke vrijzinnigheid waarin een taboe heerst op het woordje zonde. Deels terecht omdat dit woordje heel veel mensen in een heel sombere en neer-drukkende manier van leven heeft gebracht. Men ging in vrijzinnige kringen meer benadrukken dat wij zelf in navolging van Jezus op moeten staan uit een onechte manier van leven die een vorm van dood zijn is.

De nadruk kwam en komt zo op een meer ethische geloofshouding te liggen. Sommigen kwamen en komen terecht bij een soort natuur romantiek: opveren met de paasbloemetjes en de vogeltjes tot een nieuwe manier van leven.

Maar in sommige modern-vrijzinnige kringen wordt geprobeerd om de betekenis van die oude klassieke geloofsuitleg van de betekenis van Jezus' lijden, sterven en opstanding opnieuw te doordenken. Een voorbeeld hiervan is te vinden in het boek van Wouter Slob: "Van God spreken" dat besproken wordt in "Het Leerhuis". Intussen blijven de geheimvolle woorden van Jezus in ons doorklinken die hij na zijn verrijzenis tegen zijn leerlingen op

weg naar Emmaüs sprak: “moest de Christus dit alles niet lijden om zo zijn glorie binnen te gaan”. (Lukas 24,26) Woorden waar we niet zo maar aan voorbij kunnen gaan. Wat betekent in dit verband het woordje ‘moeten’. Schuilt daar niet een geloofsgeheim achter dat we in de stilte van ons hart al biddende moeten overwegen?

En mogen wij bij dat woordje ‘moeten’ ook denken aan heel veel mensen, ook heel veel jongere mensen, die getroffen worden door allerlei lijden dat hun vaak zo maar overkomt en dat zij ‘moeten’ dragen. In deze Coronatijd helemaal. Wat gaat er vanwege God schuil in dat woordje ‘moeten’? Bij Jezus dat hij zo ‘zijn glorie binnen ging’: dat Hij zo bij God werd opgenomen.

Voor veel mensen is de veertigdagen tijd een periode van bezinning op hun manier van leven, waarmee ze innerlijk niet echt blij zijn. Ze herkennen in zichzelf een behoefte naar een vorm van levensverdieping. Dit kan samengaan met een bezinning op de verontrustende berichten dat onze aarde onbewoonbaar dreigt te worden voor mensen, dieren en planten. En ook op de ongelijke verdeling van de goederen van deze aarde. Dat wij westerlingen het materieel zo goed hebben ten koste van miljoenen mensen die in uiterste armoede moeten leven. Een bezinning ook op de spanningen en misstanden in onze eigen onmiddellijke omgeving en in ons eigen land en ons persoonlijke aandeel daarin.

Dit soort bezinningen in de veertigdagentijd gaan voor sommigen ook samen met een vorm van vasten: zichzelf iets ontzeggen om mede daardoor ruimte te scheppen voor de werking van Gods Geest

in hen. Het geld dat ze daardoor besparen geven ze aan mensen die het slechter hebben dan zij. Zo zijn er allerlei mogelijkheden ons voor te bereiden op het grote feest van Pasen waarin we vieren dat we door de kracht van Gods heilige Geest met Christus mogen opstaan tot een nieuw leven in zijn Geest.

Ries Kassens

Diaconie

Het is fijn dat, hoewel er minder kerkdiensten zijn, de collectes voor de Diaconie nog steeds een mooie opbrengst laten zien. Ook nu er maar maximaal 30 mensen in de kerk mogen zijn. Van de mogelijkheid om te doneren via de bank wordt gelukkig goed gebruik gemaakt. Voor Stichting 'k Leef was de opbrengst € 85,- en voor Citypastoraat de Herberg in november en december € 1038,15. Mooi dat het zo gaat.

In Januari en februari is de collecte voor de Voedselbank.

Voor steeds meer mensen (helaas) zijn de pakketten een onmisbare hulp.

In maart en april is het doel Stichting Amma Lamai, opvang voor moeder en kind in Sri Lanka. Een project dat ooit is opgericht door de Apeldoornse Tine Haaima. Hulp voor de allerarmsten. Veiligheid, onderdak en leren in eigen onderhoud te voorzien voor ongehuwde moeders. We hopen dat onze kerk daaraan kan bijdragen.

En dan nog iets leuks: heel sportief hebben veel mensen meegedaan aan de oproep namen te bedenken voor de twee koeien die we konden

doneren aan Stichting 'Geef een Koe' in Kyrgystan.

De winnende namen zijn: **Happy** en **Boe**.

U weet: als u niet naar de kerk komt maar toch wilt meedoen, kunt u een gift overmaken naar NL 16 INGB 000112119 t.n.v. Stichting Regentessekerk. Vermeldt u dan daarbij het collectiedoel. Dank aan alle gevers!

Ada Stafleu

Het verhaal van Erlan

Erlan is verstandelijk beperkt en heeft last van epileptische aanvallen.. Erlan woont bij zijn oma. Zijn voedt hem op en zorgt voor de koe. Oma is liefhebbend en zorgt voor een veilig en schoon huis voor Erlan. Door de gift van de koe kan oma thuisblijven om voor Erlan te zorgen en heeft ze genoeg inkomsten met de verkoop van melkproducten.

Oude en nieuwe dingen in tijden van corona

De huidige tijd met de problemen rondom het corona-virus en de klimaatverandering lijkt wel op de woestijnverhalen uit de Bijbel. Het thema 'woestijn' klopt steeds vaker aan in mijn denken. Meestal dient het als beeld voor onze cultuur, waarin veel oude zekerheden zijn weggefallen en de weg naar de bron van leven opgebroken lijkt. In de bijbelse verhalen komt de woestijn diverse keren ter sprake. Meestal als plaats van openbaring of juist van oordeel. Het volk Israël zwierf volgens de verhalen maar liefst veertig lange jaren door de woestijn. De evangelisten laten Jezus van Nazareth veertig dagen in de woestijn rond wandelen, waarbij hij niet at en niet dronk.

Deze beelden kunnen haast naadloos overgebracht worden naar de huidige tijd van onzekerheden en door zo velen gevoelde uitzichtloosheid. Waar gaan we naar toe met onze wereld? Niet alleen de dreiging van dat onzichtbare virus, maar evenzeer ook de even dreigende klimaatverandering waar dringend iets aan zou moeten gebeuren. Mensen verliezen de hoop op beter, de kloof tussen rijk en arm verbreedt zich genadeloos.

Op zo'n moment is het goed om nog eens weer die bijbelse woestijnverhalen te lezen: ondanks alle uitzichtloosheid, ondanks alle tegenslagen, ondanks alle verzoeken komt er tenslotte een eind aan de ellende. Komen mensen uiteindelijk thuis uit die diep doorvoelde desolate toestand! Daarom: houd moed. Eens zullen we weer arriveren in een wereld waar we elkaar op tedere wijze mogen vasthouden zonder gevaar voor besmetting. Laat deze hoop ons gaande en staande houden naar de onzekere dag van morgen.

Foekje Dijk, voorganger van de VVP Assen

Remonstranten Vanuit de kerkenraad

Het jaar 2021 is begonnen en brengt ons de nodige onzekerheden. Naast natuurlijk ook de fijne en gelukkige momenten die we zullen ervaren.

Allereerst is er het COVID 19 /CORONA gevaar dat ons nu al bijna een heel jaar bedreigt en ons allemaal nog steeds kan treffen, maar waarvoor de vaccinaties in volle gang zijn. Dat geeft hoop en zeker nu deze vaccinatie ook voor onze leeftijdsgroep van (thuiswonende) ouderen in zicht

komt . Maar de beperkingen in onze individuele vrijheden blijven voorlopig van kracht en die zullen we dus nog steeds in acht moeten nemen. Daar is dan nu ook nog de avondklok bijgekomen, die misschien voor onze leeftijd niet zo heel erg zal zijn, want onze hond mogen we nog uitlaten.

Op advies van de landelijke remonstranten (en ook van de PKN) hebben wij als kerkenraad besloten de kerkdeuren gesloten te houden voor de RGA diensten van december en januari jl.

We gaan ervan uit dat de geplande RGA diensten in de komende maanden weer door zullen gaan uiteraard met alle maatregelen om corona-besmetting te voorkomen.

Daarnaast is dit jaar voor onze toekomst als Remonstrantse Gemeente Apeldoorn belangrijk. Door de corona dreiging vonden en vinden we het als kerkenraad niet verantwoord om hiervoor nog in kleinere groepen bij elkaar te komen.

In plaats daarvan zullen we de reeds aangekondigde informatie- en discussiebijeenkomst houden (zie ook onze rondzendbrief nr. 1 van 3 december) voor al onze leden en vrienden op **zondag 21 maart 2021 aansluitend aan onze RGA dienst** op die zondag met ds. I Leng Tan.

Ook in de Regentessekerkbladen van oktober 2020 en januari 2021 kon iedereen al meer informatie lezen in onze berichten "Uit de Kerkenraad". We hopen op een grote opkomst. Vooraf krijgt u weer een rondzendbrief van ons (nr 2) met de uitnodiging voor deze bijeenkomst en met vier mogelijkheden die we als kerkenraad nader hebben beschreven. Aan ons allemaal is vervolgens de keuze voor de toekomst, waarbij de kerkenraad hoopt op 21 maart van u een mandaat te kunnen

krijgen voor het verder uitwerken van een van deze mogelijkheden.

Een definitief besluit zouden we dan met elkaar kunnen nemen in onze Jaarvergadering 2021 die we hebben vastgesteld op zondag 16 mei na afloop van de RGA dienst.

Ida Gerhardt: Dankzegging

Ik houd het linnen blank. Maar als ik in de laden de geurige stapels strakker in hun vouwen schik, treedt Gij soms achter mij. De glans van Uw genade glijdt over werk en hand, en zoekt het wachtend ik.

Een reuk van eeuwigheid is vleugend om die uren, dat werkeloos geleund tegen de donkere kast, gereinigd door de rust van dit verzonken turen, ik tot de stilte ontwaak en naar Uw gaven tast.

Het valt mij soms zo zwaar, 't werk in zijn stugge ronden.

Maar het voldragen vers zegt voor die strengheid dank, zo vaak Uw trouw mijn huis, mijn arbeid heeft gevonden.

Gij weet mij bij mijn werk: Ik houd het linnen blank.

Trude Berkhoff (vz)

Vanuit de VVR en de stichting

VVR

Toen ik beroepsmatig bezig was (lang geleden) kwam ik in een Jaarverslag van

een grote onderneming de volgende -cryptische- zin tegen:

“Wij zien de toekomst met vertrouwen tegemoet, al zal die nooit meer worden wat hij geweest is.” Een zin die wel past in deze tijd. Vertrouwen in de toekomst. Zaken worden weer beter en keren ten goede zo hopen wij. Maar ook het gevoel dat er toch een andere tijd aanbreekt, waarin we de verbondenheid moeten blijven zoeken en mogelijk veel bewuster met alles om moet gaan om als geloofsgemeenschap voort te gaan.

Contacten worden lastiger en minder en dat is vooral voor mensen aan de rand van de kerkgemeenschap soms moeilijk. Als aanvulling op de gewone berichtgeving overwegen we daarom een nieuwsbrief op te stellen en te verspreiden onder alle leden van de

Regentessekerkgemeenschap. We moeten het nog wat verder uitwerken, maar Klaas doet de redactie.

Hij zal zelf een korte meditatie (of iets anders) schrijven en iedereen kan mededelingen laten opnemen. Die kunt U dan mailen naar

Kdouwes@gmx.com of U kunt hem ook bellen 06-21622676. We denken aan maximaal 2 kantjes, dus geen hele romans. De brief zal per mail worden verstuurd en per post voor de mensen die geen mail hebben maar wel een brievenbus.

Stichting

Omdat Covid-19 ons in zijn greep houdt komt er van beheer en exploitatie van het kerkgebouw (de officiële taken van de stichting niet veel terecht. Het is passen op de winkel en dat wordt zorgvuldig gedaan. Omdat Gé en Wil een stapje terug doen, moeten we een andere oplossing voor de schoonmaakwerkzaamheden in de kerk zoeken.

We zijn bezig voor de grote schoonmaak afspraken te maken met een schoonmaakbedrijf en voor het schoonhouden van de toiletten zijn we op zoek naar vrijwilligers die dit willen doen op basis van een op te stellen rooster. **Het gaat dan om 1 uur 1 keer in de 14 dagen. Aanmelden bij Diana. Mogelijk weet U iemand die dit permanent zou willen doen tegen een vrijwilligers-vergoeding** (zelfde basis als nu de kosters en andere schoonmaakwerkzaamheden) binnen of buiten de kerkgemeenschap. Ook die kunnen aangemeld worden bij Diana.

Corona

De regering blijft worstelen het virus eronder te krijgen en wij blijven ons houden aan de regels en dat betekent. Alleen diensten (max. 30 personen, geen gemeentezang en kleine vergaderingen in de kerk, zonder koek en zopie. De lijst voor Amnesty is terug. Voor het overige blijft het afwachten en is voorzichtigheid geboden en zoeken naar mogelijkheden elkaar te ontmoeten. Soms denk ik wel eens: de enige effectieve manier om veel mensen te ontmoeten is meedoen aan een demonstratie, maar aan deze “ontmoetingen” heb ik geen behoefte.

Arend van der Beek, voorzitter

De Groene Hoed

De leden van De Groene Hoed hebben besloten om vanwege de corona alle activiteiten voor dit seizoen af te gelasten. Dit

betekent dat de activiteiten in februari, maart en mei uitgesteld worden tot volgend seizoen. We hopen u dan weer bij een activiteit in een van de kerken te kunnen ontmoeten. Houd moed, want er komen zeker betere tijden!

Amnesty Vrijgelaten

In Iran is Narges Mohammadi vrijgelaten. Zij zette zich in tegen de doodstraf en voor meer vrijheid in haar land. Dat ging ten koste van haar eigen vrijheid. In 2016 kreeg ze 16 jaar gevangenisstraf. Amnesty, met hulp van duizenden mensen, voerde actie voor haar, met brieven, kaarten, emails en sms. Ze werd eind 2020 vrijgelaten.

Vanuit haar cel liet ze weten: *"Tot ik mijn laatste adem uitblaas, zal ik niet ophouden te spreken over gerechtigheid, zal ik mijn stem verheffen tegen onderdrukking, zal ik degenen verdedigen die vrijheid willen."*

Om stil van te worden. Wat is het dan voor moeite voor ons een brief te schrijven of een petitie te tekenen.

In de kerk ligt elke maand weer een handtekeninglijst. Op de website van Amnesty vindt u alle mogelijkheden om mee te doen. Het helpt! Kijk op onze website: www.regentessekerk.nl onder Diaconie
Of op www.amnesty.nl/kom-in-actie

Fijn als u meedoet,
Ada Stafleu

Ingezonden door ... U 2

Onder dit kopje start een nieuwe rubriek waar, zo hoopt de redactie, veel gebruik van zal worden gemaakt. Het doel is het Regentessekerkblad wat meer een platform te laten zijn waar de lezers een bijdrage aan kunnen leveren. We komen allemaal wel eens een artikel tegen dat we de moeite waard vinden (\pm 300 woorden), of een gedicht, of een bijzondere ervaring. Iets dat we graag willen doorgeven.

Misschien schrijft u zelf weleens, gedichten of kleine overdenkingen. Of hebt u tips voor b.v. boeken, tv programmas.

Zoals u al hebt kunnen lezen in het januarinumnummer is het mailadres: redactie@regentessekerk.nl

'Het witte horloge' is aangeleverd door een lezer. Het gedicht was ingestuurd voor de gecancelde poëzieavond.

Het witte horloge

Voor het december2020 blad van de Stichting Oude Groninger Kerken schreef Martin Hillenga een artikel over 'instrumenten tegen pastorale breedsprakigheid' in de loop der eeuwen, zoals zandlopers en (zak)horloges.

De kerkdienst en vooral de preek was vroeger veel langer dan nu, zeker in de gereformeerde kerken. De kerkgangers (jong en ouder) namen als verpozing pepermunt mee. We kennen het rolletje King en de Wilhelmina pepermunt van Fortuin uit Dokkum. In een dagbladadvertentie uit 1978 speelde fa. King daarop handig in: een opgevouwen rolletje met de woorden '*Zachtjes*

doorgeven'. Auteur Maarten 't Hart noemde uit eigen ervaring de kerkpepermunt 'het witte horloge'.

Het snoepen in de kerk is typisch Nederlands, maar onbekend is hoe het ontstond. De kerkgangers hadden de gewoonte om het aantal versnaperingen af te stemmen op de lengte van de preek. Eén van de oudst bekende beschrijvingen, uit 1882, is van een kerkdienst van vier uur in de Nederduits Gereformeerde Kerk in Zuid Afrika, met extra gevulde pepermuntzakken en volle reukflesjes. Voor de dames was er de snuifdoos of nog chiquer een zilveren pepermuntdoosje. En, niet te vergeten het loddereindoosje (l'eau de reine) van zilver waarin een glazen flesje met sponsje vol eau de cologne. Onze oudere lezers kunnen zich wellicht zo'n doosje uit familiebezit herinneren!
Aleid Zuidema

Bladerhart

Ik geef mijn hart
In kleine stukjes
Geef ik
Met scherfjes eraf

Met scheurtjes erin
Met grote pijnen doorklieft
Met kleine emoties dooradert
Geef ik

Misschien valt het uiteen
In de herfst van mijn leven
In duizend blaadjes
Die uiteenwaaien
In de koude winterwind

Maar de warme gloed
Blijft

Elly Spruyt 30-11-2020